

Hon málur lívsgleðina og stríðið fyri tí góða

— Spannandi føroysk listakvinna framsýning í Keypmannahavn

Gyða Hjalmsdóttir Didriksen er kend listakvinna millum útisetar

Í hesum døgum er ein sera spennandi listaframsýning í Føroyahølinum í Keypmannahavn. Tað er Gyða Hjalmsdóttir Didriksen, ið sýnir fram akvarellir ella vatnlitamyndir.

Frammanundan kenna vit Gyðu best frá Framanum, Brá og Skeggjanum, sum hon nú í nógv ár hevur verið við til at seta sin serstaka dám á við sinum eyðkendu tekninum og linoleumsskurðum.

Men hetta er fyrstu ferð, at hon roynir seg við eini egnari framsýning. Áður hevur hon sýnt myndir fram saman við øðrum listafólki, í heimgarðini Vestmanna, og í Keypmannahavn, har hon býr.

Spurd, hvat tað er sum kveikir hug hennara til at tekna og mála, sigur Gyða, at hóast útiseti fær hon sína mestu inspiratión úr Føroyum, har hon er uppvaksin og síðani hevur ferðast á hvørjum sumri:

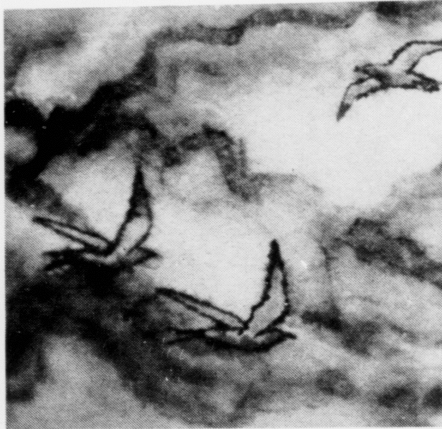
«Mest eri eg ávikað av teirri føroysku náttúruni, litinum og fornumum, vakurleikanum har. Men tað er sjálvsagt eisini tað samfelagið, eg livi í, sum gevur mær inspiratión —

tað, sum eg havi saman við øðrum menniskjum, vinskapur, familja, politiskir felagar o.s.fr.

Mínar myndir eru ikki daprar og gráar, sjálvt um tað er nógv, sum vit kundu ynskt okkum øðrvisi nú. Men eg eri optimist — eg máli lívsgleðina og stríðið fyri tí góða. Og tað er eitt lívsgjattandi stríð. Tað avspeglar myndir mínar eisini, haldi eg sjálvt.

Og tí fer ongin skeivur av. Tá tú kemur innar í hetta litla framsýningarhølið, fyllist tú av geislandi reimum litum úr hesum myndum, fuglamyndum, kvinnumyndum og býlingamyndum.

At gera eina akvarell, so sum tað veruliga liggur í orðinum, vatnlitamynd, krevur ein heilt serstakan teknikk, og tað er ógviliga langt ímillum at tú sært nakran duga hetta kynstrið so væl sum Gyða. Tú sansar næstan vatnið í myndunum, merkir hvussu litirnir eru blandaðir á tí heilt tunna og gjøgnumskitiga papirinum. So figurarnir standa sum kontrastir á teirri flótandi bakgrundini. Litirnir spæla eisini við tinum eyga — tað eru mót-

Tær sjáldsama hugtakandi fuglamyndirnar ávirka teg mest, skrivar ummælarin

setningarnir sum mótast her, orange/blátt og reytt/grønt.

Gyða sigur, at henni dámar best teir kláru reinu litarnar. Og somuleiðis er bóðskapurin einfaldur og klárur.

T.d. kvinnumyndin, tær báðar, sum koma gangandi, lið um lið, stiga so lætt fram eftir vegnum, ein gleðismynd av yndi og áráði.

Men tað, sum ávirkar teg mest, eru tær sjáldsama hugtakandi fuglamyndirnar. Líkkur, ið sigla upp í skýferðina, ið standa upp ímóti harðveðursluftini; ravnar, ið sita í einum stórum træi, hvítar dúgvur, ið flúgva upp við vindeygnum upp úr einum garði.

Upp á spurningin, um tað liggur nakað symbolskt í hesum sterku fuglamyndunum, svarar Gyða, at tað má verða upp til hvønn einstakan at fáa nakað burtúr. Men at hesar myndirnar allar eru gjørdar í lívsgjattandi bjartskyni, tað skilst av teirri eini myndini, sum óivað er ein sjálfvmynd.

K. M.

Hóast hon býr í Danmark, fær hon inspiratión úr Føroyum. Motivini eru ofta føroysk

Framsýningin hjá Gyðu Hjalmsdóttir Didriksen er í Litlustovu í Føroyahølinum í Rosenborggade 5A, 3. hædd.

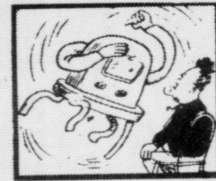
Hon er opin mánadag-friggjadag kl. 14.00-19.00 og leygardag kl. 12.00-16.00.

Barnadansur

Nú eru bert tvey kvøld eftir við barnadansinum í Norðurlandahúsinum.

Dansað verður í annaðkvøld kl. 20.00 til 21.00 og aftur næsta friggjakvøld somu tíð.

ÚF

Í hálkuni

Útvarpið var ov seint á veg við skemtinum um bankaránið. Tað var upplárað nakrar timar, áðrenn «Rusk-redaksjónin» fór í luftina leygarkvøldið.

Men teir, sum gjørdu hesa sending, vóru ikki teir einastu, sum fóru skeivir við-vikjandi evnunum hjá politinum at finna bankaránmenninar, nú triggjar vikur vóru farnar.

Fólk høvdu eisini fingið annað at tosa um. Eitt nú hálkuna á gongubreytnum í Havn. Poul Michelsen dugir ótrúliga væl at tosa seg burtur av hálu is. Tað prógvaði hann aftur í «Meldrinum» friggjakvøldið.

Annars brúkti hann eisini politiviðtøkuna at hjálpa sær í hálkuni. Stovnar, handlar og einstaklingar eiga at rudda uttanfyri hjá sær sjálvum.

Nú fekk býráðið ikki høvi at sýna hetta í verki, tí um vikuskiftið fór at toya, eisini uttanfyri dyr býráðsins.

Nú kunna føroyskir alkoholistar fara til Íslands og bliva avvandir. Vit finga heldur litið at vita um hetta tiltak og hví Betty Ford skuldi vevjast uppi, skilti eg ikki.

Vónandi er hetta ein góð roynd, sum kann hjálpa onkrum. Martin Gøtuskeggi kallaði allar evnismisnýttarar, eisini narkomanar, alkoholistar. Tað er sjáldsamt.

Vit hava ikki beinleiðis nakað gott í væntu sambært Arna Norrevang, sum mána-kvøldið teknaði eina sera dapra mynd av næstu framtíð. Mánadagur er annars ikki júst tann rætti dagurin at hoyra slíkar fyrilestrar, hann er nóg ringur uttan.

Men, tiverri, Arne hevur uttan iva grein í sinum máli. Tað er ringt at siga, um mannaættin sleppur av aftur tí hála isi, hon sjálf hevur gjørt við so við og við at oyðileggja livilíkindi síni. Men, tá allur isurin í Grønlandi og á pólonum er tíðnaður, verður óneyðugt at rudda kava av gongubreytnum í Havn. Tí tá eru tær fleiri metrar niðri í sjónum.

Tað er kanska eisini hákan, sum ger, at teir, sum gera «Ungdómssendingina» ikki longur fara út fyri dyr Lærarskúlans eftir tilfari?

Og framvegis háka: tann eini bankaránsmaðurin gleið í Leynaklivunum og misti byrsu, skort og handska.

Útvarpið hevði týskvøldið frágreiðing um bankaránið. Ongin kelda varð nevnd, men líkt er til, at onkur í politinum vil siga meira enn aðrir. Tað var annars politiið, sum kravdi, at ongin, heldur ikki journalistar, skuldu sleppa at hoyra grundlógaravhoyringarnar. Tað kundi skaða kanningsarbeiðið.

Týskvøldið finga vit aftur ein marathonpallborðsfund. «Hvussu steðga vit ferðsluøðanum?» var eynið. Ikki óvantað var svarið hjá teimum flestu, at takast má í herðatoppin á teimum, sum koyra bil.

...tí at hava hoyrt um bilar í triggjar timar, var tað hugnaligt at hoyra sangin «Eg saðaði mær ein hvítan hest...».

Høgni Djurhuus

Fyrilestur um keltisku málini í dag

Teir almennu kvøldfyrilestrararnir á Fróðskaparsetrinum byrja nú aftur, eftir at stóðgur hevur verið síðan november.

Í kvøld kl. 20.00 heldur Tórður Jóansson, M.A., fyrilestur um søguna og

lagnuna hjá keltiskum málunum, serliga um støðuna hjá írskt- og skotskeltiskum og walisiskum sum smá- ella minnilikutamál. Eisini ber hann saman við støðuna hjá føroyskum og sigur nakað um framtíðar-útlitini hjá keltiskum málunum.

heldur
tú
ikk

sosialin